Ta dokument je elektronsko podpisan
Izdajatelj: Republika Slovenija | Številka certifikata: 8e 00 a2 86 00 00 00 00 56 7d c2 26
Potek veljavnosti: 12.01.2027 | Čas podpisa: 12:06, 16.11.2026
Podpisnik: Aleksander Petrovčič | Ref. št. dokumenta: 018 - 161 / 2026 - 4

dkom.si

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNA REVIZIJSKA KOMISIJA ZA REVIZIJO POSTOPKOV ODDAJE JAVNIH NAROČIL

Slovenska cesta 54
SI-1000 Ljubljana
T 01 234 28 00

dkom@dkom.si
www.dkom.si

Številka: 018-161/2026-4
Datum: 16. 11. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 20. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Sama Červeka kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Izvajanje prevozov učencev v osnovne šole v Mestni občini Celje za šolska leta 2026/2027, 2027/2028 in 2028/2029 - sklop 1 (prevozi za OŠ Frana Krajnca I.)*«, ki ga je z vložitvijo zahtevka za revizijo začela družba EDVARD VENGUST, storitve in trgovina d.o.o., Cesta na Grad 66A, Celje (v nadaljevanju: vlagatelj), na podlagi predloga za izdajo sklepa po prvem odstavku 20. člena ZPVPJN, ki ga je vložil naročnik Mestna občina Celje, Trg celjskih knezov 9, Celje (v nadaljevanju: naročnik), 16. 11. 2026

odločila:

Predlogu naročnika za izdajo sklepa, s katerim bi se mu kljub vloženemu zahtevku za revizijo dovolila sklenitev pogodbe o izvedbi javnega naročila, se ne ugodi.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015, s sprem., v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 4. 9. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN007011/2026-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 610255-2026.

Naročnik je 22. 10. 2026 na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4301-5/2026 z dne 21. 10. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katere izhaja, da je predmetno javno naročilo oddal ponudniku Nomago, d.o.o. (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba je bila glede na merilo prvouvrščena in jo je naročnik ocenil kot dopustno. Ponudbo vlagatelja je naročnik ocenil kot ekonomsko manj ugodno.

Vlagatelj je 29. 10. 2026 zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 3. 11. 2026 posredoval predlog za izdajo sklepa, s katerim se dovoli sklenitev pogodbe.

Po preučitvi naročnikovega predloga je Državna revizijska komisija na podlagi 20. člena ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

ZPVPJN v prvem odstavku 17. člena določa, da lahko naročnik, ne glede na vloženi zahtevek za revizijo, nadaljuje postopek oddaje javnega naročila, ne sme pa skleniti pogodbe, ustaviti postopka javnega naročanja, zavrniti vseh ponudb ali začeti novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja. Temeljno pravilo ZPVPJN torej je, da lahko naročnik po prejemu zahtevka za revizijo nadaljuje s postopkom oddaje javnega naročila, vendar pa, dokler postopek pravnega varstva ni končan s (pravnomočno) odločitvijo naročnika ali Državne revizijske komisije, ne sme skleniti pogodbe o oddaji javnega naročila (razen v primeru, ko to dovoljuje zakon) oziroma opraviti določenih drugih ravnanj (tj. zavrniti vseh ponudb, ustaviti postopka, začeti novega postopka), ki po vsebini predstavljajo zaključek postopka oddaje javnega naročila. Le izjemoma lahko naročnik, kljub vloženemu zahtevku za revizijo, opravi ta dejanja, in sicer v primerih ter pod pogoji, ki so taksativno navedeni v prvem odstavku 17. člena ZPVPJN, ter v primeru, če to dovoli Državna revizijska komisija na podlagi njegovega predloga (četrti odstavek 20. člena ZPVPJN).

Skladno s prvim odstavkom 20. člena ZPVPJN lahko naročnik ob prejemu zahtevka za revizijo ali kadarkoli med predrevizijskim ali revizijskim postopkom na Državno revizijsko komisijo naslovi predlog za izdajo sklepa, s katerim se kljub vloženemu zahtevku za revizijo (med drugim) dovoli sklenitev pogodbe (prva alineja prvega odstavka 20. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija v skladu s četrtim odstavkom 20. člena ZPVPJN predlogu naročnika ugodi, če po preučitvi vseh pomembnih okoliščin primera in upoštevaje razmerje med škodljivimi posledicami ugoditve predlogu in koristmi za javni interes ter koristmi za osebe, ki bi lahko bile oškodovane, ugotovi, da obstajajo prevladujoči razlogi, povezani z javnim interesom, vključno z obrambnim in varnostnim interesom, ki zahtevajo, da se predlogu ugodi. Zgolj ekonomski interesi ne morejo predstavljati prevladujočih razlogov, povezanih z javnim interesom. Prevladujoči interesi, povezani z obrambo in varnostjo, so tisti, ki so povezani z izvedbo obrambnega ali varnostnega programa, katerega del je javno naročilo.

Ker predstavlja možnost iz četrtega odstavka 20. člena ZPVPJN izjemo glede na strogo pravilo iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, izjeme pa je treba razlagati ozko, gre poudariti, da je ta možnost pridržana le za res izjemne in glede na konkretne okoliščine posameznega primera posebej utemeljene primere. Prav tako je zaradi tega trditveno in dokazno breme glede obstoja okoliščin, ki bi v konkretnem primeru lahko opravičevale izjemo od splošnega pravila, na strani naročnika. Državna revizijska komisija mora zato pri odločanju o tem, ali lahko naročnik kljub vloženemu zahtevku za revizijo sklene pogodbo o izvedbi javnega naročila, ugotavljati ne samo obstoj javnega interesa (saj ta po naravi stvari obstaja v vsakem izvedenem javnem naročilu, s katerim naročniki zadovoljujejo potrebe v javnem interesu in zagotavljajo nemoteno izvajanje javnih storitev), temveč mora ugotavljati tudi posebne okoliščine, ki utemeljujejo takšno odločitev in ki kažejo na dejansko nevarnost resne in nepopravljive škode ter na nujnost njene preprečitve. Za ugoditev predlogu mora tako naročnik izkazati višjo stopnjo intenzivnosti škodljivih posledic, kot jih s pravilom o prepovedi sklenitve pogodbe iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN predvideva že sam zakon, saj v nasprotnem primeru to pravilo ne bi imelo pomena. Šele v primeru, kadar obseg škodljivih posledic preseže tisto mejo, ki je že sicer vključena v pravilo iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, je možno zaključiti, da ne gre več za običajne oziroma pričakovane posledice, temveč za škodljive posledice, kjer je intervencija Državne revizijske komisije v smislu izdaje sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN nujna.

V obravnavanem primeru naročnik v predlogu za izdajo sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN pojasnjuje, da je predmet konkretnega javnega naročila izvedba prevozov mladoletnih

šoloobveznih otrok, ki nimajo zagotovljene varne šolske poti in ne morejo v šolo k pouku priti sami, zato zaproša za dovolitev sklenitve pogodbe z izbranim ponudnikom.

Kot predhodno že poudarjeno, gre pri sklenitvi pogodbe po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN za izjemo od pravila o prepovedi sklenitve pogodbe iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, zato je na naročniku breme, da dokazano predstavi argumente glede obstoja okoliščin, ki bi v konkretnem primeru lahko opravičevale to izjemo. Naročnik je v utemeljitev svojega predloga zgolj izpostavil naravo predmeta javnega naročila in potrebo po zagotavljanju varnega prevoza šoloobveznih otrok, ni pa konkretiziral okoliščin, iz katerih bi izhajalo, da je za zagotovitev tega cilja nujna takojšnja sklenitev pogodbe z izbranim ponudnikom.

Državna revizijska komisija je že večkrat pojasnila (prim. odločitve v zadevah št. 018-252/2015, 018-163/2020, 018-016/2021, 018-111/2023 in 018-154/2026), da javni interes po naravi stvari obstaja v vsakem postopku oddaje javnega naročila, saj naročniki z javnimi naročili zadovoljujejo potrebe v javnem interesu in zagotavljajo nemoteno izvajanje javnih storitev. Vendar zgolj obstoj javnega interesa sam po sebi še ne zadostuje za ugoditev predlogu po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN. Naročnik mora namreč izkazati tudi obstoj konkretnih okoliščin, zaradi katerih bi spoštovanje prepovedi sklenitve pogodbe povzročilo škodljive posledice, ki jih je treba preprečiti, pri čemer morajo biti te okoliščine objektivne, izredne in nepredvidljive. V nasprotnem primeru bi že samo dejstvo, da je predmet javnega naročila po naravi stvari vedno v javnem interesu (kot je v javnem interesu nedvomno tudi prevoz otrok v šolo), razvrednotilo obstoj pravila zadržanja sklenitve pogodbe. Šele v primeru, kadar obseg škodljivih posledic preseže tisto mejo, ki je že sicer vključena v pravilo iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, je možno zaključiti, da ne gre več za običajne oziroma pričakovane škodljive posledice, temveč za škodljive posledice, kjer je intervencija Državne revizijske komisije v smislu izdaje sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN nujna (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-373/2012).

V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje tudi, da je naročnik tisti, ki mora skrbeti za pravočasen začetek aktivnosti za izvedbo postopka javnega naročila in sklenitev pogodb. Pri tem je okoliščina, da utegne kateri od (potencialnih) ponudnikov uveljavljati pravno varstvo, naročniku vseskozi znana oziroma predvidljiva, zato jo mora s skrbnostjo dobrega strokovnjaka vnaprej predvideti in s pravočasnim postopanjem poskušati preprečiti (prim. odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-056/2024 in 018-024/2025). Morebitnega časovnega zamika, ki je posledica uveljavljanja zakonsko zagotovljenega pravnega varstva, zato ni mogoče šteti za okoliščino, ki bi upravičevala odstop od prepovedi sklenitve pogodbe, pri čemer naročnik v danem primeru niti ne zatrjuje, da zaradi vloženega zahtevka za revizijo ne more pravočasno oddati javnega naročila ali da ni imel možnosti pravočasno pričeti s postopkom oddaje javnega naročila, s katerim lahko sicer (ob upoštevanju omejitev iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN) nadaljuje kljub vloženemu zahtevku za revizijo. Nasprotna razlaga, po kateri bi bilo mogoče dovolitev sklenitve pogodbe utemeljiti že z običajnimi in predvidljivimi posledicami uveljavljanja pravnega varstva, bi pomenila nedopustno širitev uporabe izjeme iz četrtega odstavka 20. člena ZPVPJN in posledično razvrednotila pravilo o prepovedi sklenitve pogodbe iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni izkazal obstoja konkretnih okoliščin, ki bi utemeljevale nastanek škodljivih posledic, katerih preprečitev bi terjala sklenitev pogodbe kljub vloženemu zahtevku za revizijo, zato njegovemu predlogu na podlagi četrtega odstavka 20. člena ZPVPJN ni bilo mogoče ugoditi.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:
- vlagatelj – po pooblaščencu,
- naročnik,
- izbrani ponudnik,
- ministrstvo, pristojno za javno naročanje.

Vložiti:
- v spis zadeve.